

Joyce DiDonato —My Favorite Things

Palau Grans Veus

Dilluns, 20 de setembre de 2021 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Joyce DiDonato, mezzosoprano

Il Pomo d'Oro

Zefira Valova, concertino i directora

Primera part: “Gli antichi” (Els antics)

Salomone Rossi (c. 1570-1630)

“Simfonia grave a cinque voci”, d’*Il primo libro delle sinfonie et gagliarde*★

Claudio Monteverdi (1567-1643)

“Illustratevi”, de l’òpera *Il ritorno di Ulisse in patria*

Marc’Antonio Cesti (1623-1669)

“Intorno all’idol mio”, de l’òpera *L’Orontea*

Tarquino Merula (1595-1665)

“Ciaccona”, de *Canzoni ovvero sonate concertate*★

Claudio Monteverdi

“Simfonia” de l’òpera *L’incoronazione di Poppea*★

“Addio Roma”, de l’òpera *L’incoronazione di Poppea*

Giovanni Battista Buonamente (1595-1642)

“Ballo del Granduca”, de l’òpera *Il ballo dei reali amanti*★

Claudio Monteverdi

Si dolce è'l tormento (madrigal)

John Dowland (1563-1626)

Come again, sweet love (cançó)

Segona part: “I moderns” (Els moderns)

Adolph Hasse (1699-1783)

“Morte col fiero aspetto”, de l’òpera

Marc’Antonio e Cleopatra

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

“Piangerò”, de l’òpera *Giulio Cesare*

“Obertura” de l’òpera *Ariodante**

“Scherza infida”, de l’òpera *Ariodante*

Jean-Philippe Rameau (1683-1764)

“Sarabande” de la *Suite Zoroastre**

“Air en rondeau” de la *Suite Zoroastre**

“Air tres vif” de la *Suite Zoroastre**

“Orage”, de la *Suite Les indes galantes**

Georg Friedrich Händel

“Dopo notte”, de l’òpera *Ariodante*

*peça instrumental

Durada aproximada del concert: 95 minuts, pausa inclosa

#clàssics #nousreferents

Poema

MIL·LÍMETRES

No passa res, no passa res.

Els camins no porten enlloc
però no és greu,

tampoc en sabem res del desert
i bé que hi anem i el fotografiem
i fem com qui el reconeix
i l'entén.

Avui comença alguna cosa.

I sempre que comença alguna
cosa és perquè abans n'ha mort
una altra per deixar-li espai.

Anna Gual

L'èsser solar (2013)

Comentari

Antics i moderns

Els *antics* i els *moderns* del Barroc. L'arc estilístic que abasta el programa que s'oferirà aquesta nit tot inaugurant la temporada i el cicle Palau Grans Veus es mou en un rang de dos segles que inclou alguns dels pares del gènere líric fins a arribar a la seva consolidació.

La primera part de la vetllada està dedicada als antics començant pel compositor i violinista Salomone Rossi (c. 1570-1630), l'Hebreu, figura del Renaixement tardà clau en el desenvolupament de gèneres com el madrigal o de la *sonata a tre*. La seva “Simfonia grave a cinque voci”, d'*Il primo libro delle sinfonie et gagliarde*, serveix d'introducció a aquest viatge fascinant. Rossi va col·laborar amb Claudio Monteverdi (1567-1643), el pare de l'òpera, precisament en un parell d'espectacles precursors del gènere, com els drames lírics i els *intermezzi*. La primera intervenció de DiDonato arriba amb “Illustratevi o cieli” de la monteverdiana *Il ritorno di Ulisse in patria* (1640), un *dramma per musica* amb llibret de Giacomo Badoaro inspirat en l'*Odissea* d'Homer estrenat al Teatro Santi Giovanni e Paolo de Venècia. En aquesta ària breu i florida, Penèlope, que ha estat ansiosa esperant que torni de la guerra el seu estimat Ulisses, expressa l'alegria de la retrobada en veure renéixer el seu amor com si fos un *au fènix*.

El contrast arriba amb “Intorno all'idol mio” de l'òpera *L'Orontea* (1656) de Pietro Antonio Cesti (1623-1669), un dels compositors més importants del seu temps. Va ser també tenor, organista i director de cor a Innsbruck, ciutat on va dur a terme gran part de la seva obra i on va estrenar aquesta peça amb lletra dels llibretistes Giovanni Filippo Apolloni i Giacinto Andrea Cicognini. Si Cesti va arribar a ser tota una estrella (Händel i Bach naixerien setze anys després de la seva mort), el seu fulgor el va precedir Tarquinio Merula (1594/95-1665), compositor, organista i violinista nascut a Busseto; la seva música, avui poc divulgada, ha estat difosa per intèrprets com ara Jordi Savall, que també n'ha gravat la “Ciaccona” que avui s'interpretarà, procedent de *Canzoni ovvero sonate concertante per chiesa e camera, libro terzo, op. 12*.

Però si es tracta de música vocal, l'autèntic protagonista entre els *antics* és sens dubte Monteverdi, de qui també s'escoltarà la “Simfonia” i l'ària d'Octàvia “Addio Roma” d'una altra de les seves obres clau, *L'incoronazione di Poppea* (1643), un *dramma per musica* sobre un llibret de Gian Francesco Busenello. L'òpera, també ambientada a la Roma clàssica, presenta en aquesta escena una Octàvia repudiada per Neró i ja despallada dels seus atributs imperials que marxa a l'exili lamentant l'abandonament de la seva pàtria i dels seus.

Abans de concloure la primera part amb un madrigal monteverdian s'oferirà un ballet de l'òpera *Il ballo dei reali amanti* de Giovanni Battista Buonamente (c. 1595-1642), el núm. 33, el “Ballo del Granduca”, per donar pas al madrigal de Monteverdi *Si dolce è'l tormento*, amb lletra de Carlo Milanuzzi, és un dels molts exemples d'aquest gènere que el cèlebre compositor italià va portar a la seva màxima expressió. La peça pertany al novè llibre dels seus madrigals, un compendi amb el més granat del gènere madrigalesc publicat pòstumament el 1651. Tancarà la primera part el gran John Dowland (1563-1626), de qui es proposa una de les seves cançons més boniques, *Come again, sweet love*.

L'alemany Adolf Hasse (1699-1783) obre la segona part amb l'ària “Morte col fiero aspetto” de l'òpera *Marc'Antonio e Cleopatra* (1725), una *serenata a due voci in due parti* amb llibret de Francesco Ricciardi, encàrrec del noble napolità Carlo Carmignano i estrenada a la seva vil·la campestre. Hasse es va formar a Nàpols amb A. Scarlatti i Porpora, un dels representants més destacats del *nuovo stile*, definit també com *sentimentale*.

En tot cas no pot imaginar-se un viatge al cor del Barroc sense comptar amb la modernitat de Georg Friedrich Händel (1685-1759), que irromp aquesta nit amb la cèlebre ària “Piangerò” de *Giulio Cesare in Egitto*, HWV 17 (1724). Concebuda en tres actes, va ser escrita per a la Royal Academy of Music de Londres amb llibret de Nicola Francesco Haym. Comptant amb la mateixa protagonista de l'obra de Hasse, la reina egípcia Cleòpatra, l'òpera es va estrenar amb dos divos com foren el *castrato* Senesino i la soprano Francesca Cuzzoni.

Després de l'“Obertura” de la händeliana *Ariodante*, *HWV 33* (1735) amb llibret anònim basat en un text d'Antonio Salvi que s'inspira en *Orlando furioso* d'Ariosto i estrenada al Covent Garden, Joyce DiDonato es transformarà en el protagonista de l'obra en una escena en què lamenta la suposada infidelitat de la seva estimada, l'ària “Scherza infida in grembo al drudo”. El carismàtic personatge tornarà per acomiadar el programa després de l'hedonista bellesa que destil·la l'estètica de Jean-Philippe Rameau (1683-1764), de qui s'escoltaran seccions instrumentals de *Zoroastre* (1749), la seva quarta *tragédie lyrique*. El compositor i teòric francès va posar en música un llibret de Louis de Cahusac que es va estrenar a l'Académie Royale de Musique i tot i que va ser tot un èxit, Rameau avui és conegut sobretot per la seva opéra-ballet (o *ballet héroïque*) *Les indes galantes* (1735), el seu debut en el gènere, de la qual s'escoltarà “Orage, air pour Borée et la Rose”.

La vetllada conclou amb un dels grans èxits de Händel, l'ària “Dopo notte” d'*Ariodante*, on el protagonista celebra per fi el retrobament amb la seva estimada Ginebra. Es tanca així un trajecte que recorre la consolidació del gènere operístic des dels intents més arcaics fins a la culminació al zenit del Barroc.

Pablo Meléndez-Haddad, periodista i crític musical

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

Biografies

Joyce DiDonato, mezzosoprano

© Simon Pauly

“L’art sorprenent i alegre de Joyce DiDonato ens recorda que a totes les generacions apareixen alguns «gegants». Joyce no solament és una gran artista, valent i inspiradora, una de les millors cantants del nostre temps, sinó que també és una presència transformadora en les arts. Els qui coneixen el seu repertori se sorprenen dels seus dots, i els qui no en saben res els capta a l’instant. Joyce canta i el món de sobte es torna més brillant. Ella ens obliga a escoltar d’una manera activa, a escoltar coses una nova vegada”. Jake Heggie, «Gramophone»

Guanyadora de diversos premis Grammy i del Premi Olivier 2018 per la seva excel·lència en òpera, Joyce DiDonato, nascuda a Kansas, encisa el públic d’arreu del món i ha estat proclamada com *“potser la cantant més potent de la seva generació”* («New Yorker») i amb una veu *“ni més ni menys que d’or de vint-i-quatre quirats”* («Times»), valoracions que la situen al màxim nivell com a intèrpret i defensora aferrissada de les arts, i en òperes de Händel i Mozart, juntament amb la seva àmplia i aclamada discografia i els rols de *bel canto* de Rossini i Donizetti.

Va començar la temporada 2020-21 amb les actuacions del seu programa d'inspiració barroca *My favorite things* amb Il Pomo d'Oro a Bayreuth i València, així com amb un gran recital per al cicle Met Stars Live in Concert. Així mateix, inclou recitals amb el programa *Im my solitude* acompanyada del pianista Craig Terry a Oviedo, Madrid i Barcelona, que igualment ha portat en gira aquest estiu. Enguany també ha esdevingut Artista Ambaixadora en col·laboració amb el servei en *streaming* de música clàssica Primephonic.

Va ser Perspectives Artist 19/20 del Carnegie Hall, amb actuacions amb la Chicago Symphony i R. Muti, amb Nézet-Séguin en recital interpretant *Winterreise* de Schubert, i amb Il Pomo d'Oro va oferir la gira final de l'àlbum *In war & peace* per l'Amèrica del Sud i Washington DC i una gira amb l'Orchestre Métropolitain dirigida per Nézet-Séguin.

En òpera, els seus rols més recents inclouen Dido de *Les troyens* a la Staatsoper de Viena, Sesto de *Cendrillon* i Adalgisa de *Norma* a la Metropolitan Opera, *Agrippina* en concert amb Il Pomo d'Oro i Maxim Emelyanychev, germana Helen de *Dead man walking* al Teatro Real de Madrid i Barbican Centre de Londres, *Semiramide* a la Bayerische Staatsoper i Royal Opera House i Charlotte de *Werther* a la Royal Opera House.

Cada vegada més reclamada als circuits de concerts i recitals, darrerament ha fet residències al Carnegie Hall i al Barbican Center de Londres, a més de nombroses gires pels Estats Units, l'Amèrica del Sud, així com Europa i l'Àsia, i va prendre part com a solista convidada a la Last Night dels Proms. Entre els seus concerts més destacats recentment, hi ha la col·laboració amb la Chicago Symphony Orchestra i Riccardo Muti, Berliner Philharmoniker i Sir Simon Rattle, Orchestre Révolutionnaire et Romantique i Sir John Eliot Gardiner, Philadelphia Orchestra i Yannick Nézet-Séguin, Orchestra dell'Accademia di Santa Cecilia i la National Youth Orchestra of the United States of America dirigides per Sir Antonio Papano.

Artista en exclusiva d'Erato-Warner Classics, entre els guardons que ha rebut figuren, el 2018, per *Les troyens*, l'International Opera Award en la categoria d'enregistrament d'òpera completa, el premi d'òpera de la «BBC Magazine» i gravació de l'any de «Gramophone». Entre la seva llarga discografia figuren els recents CD *Songplay; In war & peace*, mereixedor del Premi Gramophone al millor recital 2017; *Stella di Napoli*; *Diva Divo* i *Drama queens*, guanyadors del Grammy. També ha estat artista de l'any de «Gramophone» i ha rebut el guardó Recital de l'Any, així com l'admissió al Gramophone Hall of Fame.

Il Pomo d'Oro

© Julien Mignot

L'orquestra, fundada el 2012, té una forta orientació vers l'òpera, per bé que també està igualment compromesa amb actuacions instrumentals presentant-se en formacions diverses. Els seus músics figuren entre els millors en la interpretació amb instruments d'època. Ha treballat estretament amb els directors Riccardo Minasi, Maxim Emelyanychev, Stefano Montanari, George Petrou, Enrico Onofri i Francesco Corti. La concertino Zefira Valova ha dirigit Il Pomo d'Oro en diversos projectes. Des del 2016 Maxim Emelyanychev n'és el director i des del 2019 Francesco Corti n'és el director principal.

Il Pomo d'Oro és convidat habitualment per sales de concerts i festivals prestigiosos d'arreu d'Europa. Amb el programa de l'enregistrament del 2016 amb Joyce DiDonato, *In war & peace*, dirigit per M. Emelyanychev i guardonat amb un Echo Klassik el 2017, està de gira mundial.

La discografia d'Il Pomo d'Oro inclou enregistraments d'òpera: *Serse*, *Tamerlano*, *Partenope* i *Ottone* (Händel), *Catone in Utica* (Vinci), recitals amb els contratenors Jakub Józef Orliński, Franco Fagioli, Max Emanuel Cencic i Xavier Sabata; amb les mezzosopranos Ann Hallenberg i Joyce DiDonato, i amb les sopranos Francesca Aspromonte i Emöke Barath. I entre els àlbums instrumentals, els *Concerts per a violí i clave* de Haydn, i un CD amb el violoncel·lista Edgar Moreau que fou guardonat amb l'Echo Klassik el 2016. Altres discos estan dedicats als *Concerts per a violí* i als *Concerts per a clave* de J. S. Bach, amb Shunske Sato i Francesco Corti com a solistes, i als *Concerts per a violí* amb Dmitry Sinkovsky.

Els seus nous llançament aquest 2021 comprenen els *Concerts per a clave* de Bach (volum 2) amb Francesc Corti, recitals amb Lisette Oropesa amb àries de concert de Mozart, i amb Jakub Józef Orliński d'àries sacres, i també *Apollo e Dafne* de Händel amb Kathryn Lewek i John Chest.

El 2019 els àlbums *Anima sacra* amb J. J. Orliński i *Voglio cantar* amb la soprano E. Barath van rebre igualment el prestigiós premi Opus Klassik, mentre que l'enregistrament de *Serse* de Händel, amb direcció de M. Emelyanychev va merèixer l'Abbiato del Disco italià. El 2018, l'enregistrament de l'òpera *La Doriclea* d'Alessandro Stradella, dirigida per Andrea di Carlo, també va rebre el Preis der Deutschen Schallplattenkritik. Un altre àlbum, *Virtuosissimo* (2019), amb D. Sinkovsky, va rebre un Diapason d'Or. *Face d'amore*, el segon CD amb Orliński, fou publicat l'hivern del 2019 i des d'aleshores continuen en gira. Els primers llançaments del 2020 van ser *Agrippina* de Händel amb Joyce DiDonato en el paper principal i *Cembalo concertos* de J. S. Bach amb Francesco Corti.

Il Pomo d'Or és ambaixador oficial d'El Sistema Grècia, un projecte humanitari que promou l'educació musical de manera gratuïta per als nens dels camps de refugiats grecs, tot oferint-hi habitualment concerts, tallers i classes de música d'acord amb el mateix mètode d'El Sistema.

El nom de l'orquestra fa referència al títol d'una òpera d'Antonio Cesti, composta per a les noces de l'emperador Leopold I d'Àustria amb Margarita Teresa d'Espanya a Viena el 1666.

Il pomo d'oro va ser probablement una de les produccions d'òpera més grans, cares i espectaculars del que encara era la jove història del gènere, amb 24 escenografies, un ballet amb 300 cavalls, un espectacle de focs d'artifici amb 73.000 coets, nombrosos “efectes especials”, grandiloqüents, que devien convertir la cort de l'emperador en el punt culminant de l'esplendor cultural d'Europa.

Violins I: Zefira Valova concertino, Dmitry Lepekhov, Fani Vovoni, Matilde Tosetti | *Violins II:* Dmitry Smirnov, Elena Abbati, Naomi Dumas, Archimede De Martini | *Violes:* Giulio D'Alessio, Maria Bocelli | *Violoncel:* Ludovico Minasi, Natalia Timofeeva | *Contrabaix:* Jan Prievoznik | *Fagot:* Katrin Lazar | *Clavicèmbal:* Luca Quintavalle | *Tiorba:* Gianluca Geremia | *Oboès:* Roberto De Franceschi, Miriam Jorde | *Flauta travessera:* Roberto De Franceschi

www.il-pomodoro.ch

Zefira Valova, concertino i directora

© Petra Ambrosi

Nascuda a Sofia, a la seva ciutat va assolir el nivell de màster a l'Acadèmia Nacional de Música. Del 2009 al 2011 es va especialitzar en violí barroc al Conservatori d'Amsterdam amb Lucy van Dael.

Del 2003 al 2008 va ser concertista de diverses orquestres a Bulgària i de l'Orquestra Nacional Juvenil dels Països Baixos. Va actuar com a solista amb l'Orquestra Simfònica Acadèmica de Sofia, Orquestra de la Ràdio FM Clàssica, Orquestra de Cambra Orpheus i el conjunt Ars Barocca, guardonat per la Ràdio Nacional de Bulgària amb el premi Conjunt del 2007.

Zefira Valova és una de les fundadores del Festival d'Art Barroc de Sofia, l'únic esdeveniment anual dedicat a la música antiga i la interpretació històrica a Bulgària. Com a membre de l'Orquestra Barroca de la Unió Europea el 2008, al costat de Roy Goodman, Lars Ulrik Mortensen i Enrico Onofri va iniciar la seva experiència en la pràctica de la interpretació amb criteris històrics.

És concertino d'Il Pomo d'Oro des del 2015, principalment sota la direcció de Maxim Emelyanychev. Des del 2016 ha dirigit l'Orquestra Filharmònica de Sofia durant el seu cicle de música antiga.

La temporada passada va actuar com a concertino a les actuacions d'Il Pomo d'Oro amb Joyce DiDonato, Ann Hallenberg, Franco Fagioli, Jakub Józef Orliński i Edgar Moreau. Col·labora amb l'Orquestra Barroca d'Hèlsinki en una àmplia gamma de repertori barroc, clàssic i romàntic.

També ha col·laborat amb l'Orchestra of the Age of Enlightenment, La Chambre Philharmonique, B'Rock, Les Ambassadeurs i d'altres. Actua en conjunts de música de cambra amb els pianistes Olga Pashchenko, Vasily Ilisavsky, el guitarrista Izhar Elias i el flautista Erik Bosgraaf.

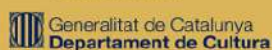
Va ser premiada al concurs de la Jumpstart Jr. Foundation, que li ha proporcionat un violí Lorenzo & Tomaso Carcassi 1760 de Florència.

Palau
de la Música
Catalana
Temporada
2021–2022
Celebrem la vida!

Més informació i venda d'entrades
individuals i abonaments a
www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Palau Òpera

Radamisto de Händel
amb Philippe Jaroussky, Il
Pomo d'Oro & Francesco
Corti

L'Orfeo de Monteverdi
amb Ian Bostridge, Europa
Galante & Fabio Biondi

Giulio Cesare de Händel
amb Carolyn Sampson, Forma
Antiqua & Aaron Zapico

King Arthur de Purcell
amb Vox Luminis
& Lionel Meunier

The fairy queen de Purcell
amb Vox Luminis
& Lionel Meunier

Abona't als cinc concerts
de *Palau Òpera*
a partir de 195 euros

Textos

Claudio Monteverdi (1567-1643)

“Illustratevi, o cieli”, ària de Penelope de
l’òpera *Il ritorno di Ulisse in patria* (1640)

Llibret de Giacomo Badoaro (1602-1654)

Illustratevi, o Cieli,
rinfioratevi, o prati!
Aure, gioite!
Gli augelletti cantando,
i rivi mormorando
or si rallegrino!
Quell'erbe verdegianti,
quell'onde sussurranti,
or si consolino!
Già ch'è sorta felice,
dal cenere troian,
la mia Fenice!
Il·lumineu-vos cels!
Floriu prats!
Aires, alegreu-vos!
Que el cant dels ocells
i el mormol dels rius
celebrin la meva joia!
Que les verdes herbes
i les aigües remoroses
trobin ara el seu consol,
perquè en aquest dia venturós,
el meu Fènix adorat,
ha renascut d'entre les cendres troianes!

Marc'Antonio Cesti (1623-1669)

“Intorno all'idol mio”, ària d'Orontea de
l'òpera *L'Orontea* (1656)

Llibret de Giacinto Andrea Cicognini (1606-1651)

Intorno all'idol mio spirate pur, spirate
Aure, Aure soavi e grate,
E nelle guancie elette
Baciatelo per me,
Cortesi, cortesi aurette!
*Al voltant del meu idol aleneu doncs, aleneu,
brises, brises suaus i grates,
i en les divines galtes
beseu-lo per mi,
amables, amables brises!*

Al mio ben, che riposa
Su l'ali della quiete,
Grati, grati sogni assistete
E il mio racchiuso ardore
Svelate gli per me,
O larve, o larve d'amore!
*Al meu bé, que descansa
en les ales de la quietud,
plaents, plaents somnis assistiu
i el meu ignot ardor
desvetlleu-li per mi,
oh espectres, oh espectres d'amor!*

Claudio Monteverdi

“Addio Roma”, ària d'Ottavia de l'òpera *L'incoronazione di Poppea* (1643)

Llibret de Giovanni Francesco Busenello (1589-1659)

Addio Roma, addio patria, amici addio.
Innocente da voi partir convengo.
Vado a patir l'esilio in pianti amari,
Navigo disperata i sordi mari.
L'aria, che d'ora in ora
Riceverà i miei fiati,
Li porterà, per nome del cor mio,
A veder, a baciare le patrie mura,
Ed io, starò solinga,
Alternando le mosse ai pianti, ai passi,
Insegnando pietade ai tronchi, e ai sassi.
Remigate oggi mai perversa genti,
Allontanatevi omai dagli amati lidi.
Ahi, sacrilego duolo,
Tu m'interdici il pianto
Mentre lascio la patria,
Né stillar una lacrima poss'io
Mentre dico ai parenti e a Roma: addio.
Adeu, Roma! Adeu, pàtria! Amics, adeu!
Innocent, he d'allunyar-me de vosaltres.
Marxo a l'exili en amarg plor.
Navegaré desesperada els silencis mars.
L'aire que cada hora
rebrà els meus sospirs,
els durà en nom del meu cor,
a veure i a besar els murs de la pàtria.
Jo estaré sola,
alternant els gestos amb els plors, amb les passes,
mostrant la pena als troncs i a les pedres.
Remeu avui, gent perversa,
allunyeu-me de les estimades costes.
Ai, dolor sacríleg!
M'impedeixes el plor
mentre deixo la pàtria,
no puc ni deixar caure una llàgrima
mentre dic a la família i a Roma: adeu.

Claudio Monteverdi

Si dolce è'l tormento (madrigal)

Text de Carlo Milanuzzi (1590-1647)

Si dolce è'l tormento
Ch'in seno mi sta,
Ch'io vivo contento
Per cruda beltà.
Nel ciel di bellezza
S'accreschi fierezza
Et manchi pietà:
Che sempre qual scoglio
All'onda d'orgoglio
Mia fede sarà.

*Tan dolç és el turment
que tinc al pit,
que visc content
per la crua bellesa.
En el cel de la bellesa
creix la supèrbia
i manca la pietat:
sempre com una roca
en les ones de l'orgull,
serà la meva fe.*

La speme fallace
Rivolgam' il piè,
Diletto ne pace
Non scendano a me,
E l'empia ch'adoro
Mi nieghi ristoro
Di buona mercè:
Tra doglia infinita,
Tra speme tradita
Vivrà la mia fè.

*Que l'esperança enganyosa
fugi de mi.
Que ni el goig ni la pau
arribin a mi.
I que la impia que adoro
em negui el consol
del bon perdó:
després d'infinita aflicció,
després de l'esperança traïda,
la meva fe viurà.*

Per foco e per gelo
riposo non ho
nel porto del Cielo
riposo haverò...
se colpo mortale
con rigido strale
il cor m'impiegò
cangiando mia sorte
col dardo di morte
il cor sanerò...

*Ni en el foc ni en el gel
trobo repòs.*

*Al port del cel
tindrè repòs.*

*Si el cop mortal
de la rígida fletxa
em fereix el cor
canviant la meva sort,
la sageta de la mort
em curarà el cor.*

Se fiamma d'amore
Già mai non senti
Quel rigido core
Ch'il cor mi rapì,
Se nega pietate
La cruda beltate
Che l'alma invaghi:
Ben fia che dolente,
Pentita e languente
Sospirimi un dì.

*Si la flama de l'amor
mai no senti
aquell rigid cor
que em raptà el meu,
si nega pietat
la bellesa cruel
que enamorà la meva ànima:
tot i afligida,
penedida i llangorosa,
m'anhelará un dia.*

John Dowland (1563-1626)

Come again, sweet love (cançó)

Come again
Sweet love doth now invite,
Thy graces that refrain,
To do me due delight,
To see, to hear, to touch, to kiss, to die,
With thee again in sweetest sympathy.

*Vine de nou,
dolç amor, ara convido
els teus encants que s'abstenen
de causar-me delit,
a veure, escoltar, tocar, besar, morir,
amb tu en el més dolç afecte.*

Come again
That I may cease to mourn,
Through thy unkind disdain:
For now left and forlorn,
I sit, I sigh, I weep, I faint, I die,
In deadly pain and endless misery.

*Vine de nou,
així puc deixar de plorar,
pel teu cruel menyspreu.
Ara em sento abandonat i trist,
m'assec, sospiro, ploro, defalleixo, moro,
en el dolor mortal i la misèria sense fi.*

All the day
That sun that lends me shine
By frowns doth cause me pine
And feeds me with delay:
Her smiles, my springs that make my joys to grow,
Her frowns, the winters of my woe.

*Tot el dia
que el sol que em fa resplendir
arrufa el nas fent-me penar
i m'alimenta amb retard:
els seus somriures, les deus que fan créixer la meva joia,
el seu desgrat, l'hivern de la meva aflicció.*

All the night
My sleep is full of dreams,
My eyes are full of streams,
My heart takes no delight
To see the fruits and joys that some do find,
And mark the storms to me assigned,

Cada nit

*el meu son és ple de somnis,
els meus ulls, plens de rierols,
el meu cor, sense delit
de veure els fruits i la joia que altres troben,
i mostren les tempestes que se m'han assignat.*

Out, alas,
My faith is ever true,
Yet will she never rue,
Nor yield me any grace;
Her eyes of fire, her heart of flint is made,
Whom tears nor truth may once invade.

Però, ai,

*la meua fe és sempre vertadera,
malgrat que ella mai es lamenta
tampoc m'ha donat cap favor;
els seus ulls de foc, el seu cor de pedra,
a qui les llàgrimes ni la veritat poden mai envair.*

Gentle Love,
Draw forth thy wounding dart,
Thou canst not pierce her heart,
For I that to approve,
By sighs and tears more hot than are thy shafts,
Did tempt, while she for [mighty]1 triumph laughs.

Tendre amor,

*arrenca el teu dard feridor,
perquè no puc perforar el teu cor;
jo, que m'entossudeixo
amb sospirs i llàgrimes més calents que les seves fletxes
ho intento mentre ella riu triomfant.*

Adolph Hasse (1699-1783)

“Morte col fiero aspetto”, ària de Cleòpatra de
l'òpera *Marc'Antonio e Cleopatra* (1725)

Llibret de Francesco Ricciardi

Morte col fiero aspetto
orror per me non ha,
s'io posso in liberta
morir sul trono mio,
dove regnai.

*El ferèstec aspecte de la mort
no em causa horror,
sempre que pugui en llibertat
morir sobre el meu tron,
des del qual vaig regnar.*

L'anima uscir dal petto
libera spera ognor,
sin dalle fasce ancor
si nobile desio
meco portai.

*L'ànima espera sempre
abandonar lliure el cos,
des de la infantesa
aquest noble desig
sempre dugué.*

Georg Friedrich Händel (1685-1759)

“Piangerò”, ària de Cleòpatra de l'òpera
Giulio Cesare (1724)

Llibret de Nicola Francesco Haym (1678-1729)

Piangerò la sorte mia
sì crudele e tanto ria
finché vita in petto avrò.
*No queda esperança per la meva vida.
ploraré la meva sort tan cruel i tan dura,
mentre tingui vida i alè.*

Ma poi morta d'ogn'intorno
il tiranno e notte e giorno
fatta spettro agiterò.
*Però, morta, el meu espectre
rondarà per tot arreu
terroritzant el tirà nit i dia.*

“Scherza infida”, ària d’Ariodante de l’òpera *Ariodante* (1734)

Llibret d’Antonio Salvi (1664-1724)

Scherza infida in grembo al drudo,
io tradito a morte in braccio
per tua colpa ora me n' vo.
Riu, infidel, en braços de la teva amant!
Traït, em llencaré
en braços de la mort.

Ma a spezzar l'indegno laccio,
ombra mesta, e spirto ignudo,
per tua pena io tornerò.
Però a tallar l'indigne lligam,
com a ombra trista, com a esperit nu,
per dolor teu, tornaré.

“Dopo notte”, ària d’Ariodante de l’òpera *Ariodante*

Dopo notte, atra e funesta,
splende in Ciel più vago il sole,
e di gioja empie la terra;
Després de la nit negra i funesta
resplendeix més límpid el sol al cel
inundant la terra d'alegria.

Mentre in orrida tempest
il mio legno è quasi assorto,
giunge in porto, e'l lido afferra.
Malgrat que el meu vaixell quasi naufraga
en una terrible tempesta,
ara arriba al port i s'atansa a la costa.

També et pot interessar...

Palau Òpera

Dimecres, 06.10.21 – 20 h

Sala de Concerts

Alicia Amo, *soprano*

Emöke Barath, *soprano*

Anna Bonitatibus, *mezzosoprano*

Marie-Nicole Lemieux, *contralt*

Philippe Jaroussky, *contratenor*

Zachary Wilder, *tenor*

Renato Dolcini, *baríton*

Il Pomo d'Oro

Francesco Corti, *clavecí i director*

G. F. HÄNDEL: *Radamisto* (òpera en tres actes). Llibret de Nicola
Francesco Haym

Preus: de 35 a 150 €

Palau Grans Veus

Dilluns, 15.11.21 – 20 h

Sala de Concerts

Sonya Yoncheva, *soprano*

Cappella Mediterranea

Leonardo García Alarcón, *director*

Obres de STRADELLA, MONTEVERDI, CAVALLI,
CALDARA, GIBBONS, RUIZ DE RIBAYAZ, MARÍN,
PURCELL, DE MURCIA/FERNÁNDEZ DE HUETE,
DOWLAND i DÍAZ.

Preus: de 40 a 80 €

Palau 100
Divendres, 03.12.21 – 20 h
Sala de Concerts

Lise Davidsen, *soprano*
Bergen Philharmonic Orchestra
Edward Gardner, *conductor*

G. LIGETI: *Melodien*
R. STRAUSS: *Quatre últimes cançons*
P. I. TCHAIKOVSKY: *Simfonia núm. 4, en Fa menor, op. 36*

Preus: de 35 a 125 €

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white, creating a sense of movement and depth. The background is a deep, solid blue.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

